

ลักษณะทางเศรษฐกิจของกลุ่มประกอบอาชีพในเขตเมือง

องค์ประกอบทางเศรษฐกิจ (Economic Composition)^{๑/} เป็นการแสดงถึงคุณลักษณะในเชิงเศรษฐกิจของประชากร จากการศึกษาองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ ทำให้ทราบว่าในเวลาหนึ่ง ๆ มีประชากรจำนวนเท่าใดในประเทศที่ทำงานในการผลิตสินค้าและบริการ และจำนวนเท่าใดที่ไม่ได้ทำ ดังนั้นองค์ประกอบทางเศรษฐกิจ จึงแยกออกได้เป็นองค์ประกอบด้านกำลังแรงงาน (Labor force) อาชีพ (Occupation) อุตสาหกรรม (Industry) และรายได้ (Income)

องค์ประกอบด้านอาชีพ อุตสาหกรรมและรายได้เป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ กล่าวคือ^{๒/} การจำแนกประชากรที่ทำงานตามอาชีพประเภทอุตสาหกรรมและรายได้ เป็นพื้นฐานอย่างสำคัญต่อการเปรียบเทียบสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม ของทั้งประเทศหรือในระดับหน่วยการปกครองย่อย ๆ รองลงมา

๑. อาชีพ ในประเทศที่กำลังพัฒนา การแบ่งกลุ่มสาขาของกำลังแรงงานว่าประกอบอาชีพในสาขาเกษตรกรรม หรือสาขาที่มีใช้เกษตรกรรม ถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการศึกษาถึงปัญหากำลังคน ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งทางด้านนโยบายเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าวโดยทั่วไป ต้องการจะสนับสนุนการโยกย้ายกำลังคนจากงานที่เป็นเกษตรกรรมไปสู่งานที่มีใช้เกษตรกรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเร่งรัดความเติบโตของผลผลิตต่อคนให้สูงขึ้น อีกทั้งจะเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการทำงานต่ำระดับในภาคเกษตรกรรมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะถือเอาอัตราส่วนของกำลังแรงงานในสาขาที่มีใช้เกษตรกรรมเป็นเครื่องวัดถึงระดับการพัฒนาการทางเศรษฐกิจตลอดจนความเจริญทางอุตสาหกรรมอีกด้วย^{๓/}

๑/ นิพนธ์ เทพวัลย์ ประชากรศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ ๑ พระนคร ไทยวัฒนาพานิชย์ ๒๕๑๔ หน้า ๖๗

๒/ เรื่องเดียวกัน หน้า ๖๘.

๓/ United Nations, Methods of Analysing Census Data On Economic Activities of the Populations. (Population Studies, No. 43) p. 67

ในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพที่มีใช้เกษตรกรรม จำนวนของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ วิชาการ บริหารและจัดการตลอดจนเลี่ยมพนักงาน มีแนวโน้มในการขยายตัวสูงขึ้นตามความก้าวหน้าของการพัฒนาเศรษฐกิจและมีความแตกต่างของอาชีพมากมายที่ตรงความต้องการความชำนาญเป็นพิเศษ ซึ่งมีผลสะท้อนต่อการเพิ่มขึ้นของความซับซ้อนทางวิชาการและหน่วยงานทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาในประเทศอิสราเอล พบว่า^{๕/} ในขณะที่ประชากรส่วนใหญ่ในเขตเมือง ประกอบอาชีพที่มีใช้เกษตรกรรมนั้น ส่วนใหญ่คนงานประเภท white-collar เป็นพวกเลี่ยม และต่ำกว่าร้อยละ ๑ เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพ สำหรับคนงานประเภทไร้มือคิดร้อยละ ๒๖

โดยทั่วไปแล้วตารางเกี่ยวกับการจำแนกอาชีพและอุตสาหกรรมจะเป็นลักษณะ in put - out put matrix กล่าวคือ^{๖/} เป็นตารางที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการในแต่ละกลุ่มอาชีพอาจจะได้รับอิทธิพลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของความต้องการแรงงานในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมหรือในทางตรงกันข้าม การเปลี่ยนแปลงของปริมาณแรงงานในกลุ่มอาชีพหนึ่ง ๆ อาจมีผลสะท้อนถึงความเก็บโทษของกำลังคนในประเภทอุตสาหกรรมหนึ่ง ๆ ด้วย

จากการพิจารณาแต่ละประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยกลุ่มอาชีพต่าง ๆ กันนั้น ในตารางที่ ๖ จะเห็นว่า โดยทั่วไปแล้ว กลุ่มพนักงานขายจะมีมากกว่ากลุ่มอาชีพประเภทอื่น ๆ รองลงมาได้แก่ กลุ่มช่างฝีมือ และกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง สำหรับในเขตนครหลวงนั้น กลุ่มพนักงานขายและกลุ่มช่างฝีมือมีส่วนที่ใกล้เคียงกันมากคือ คิดร้อยละ ๒๕.๔ และ ๒๕.๓ ตามลำดับ รองลงมาได้แก่กลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่งคิดร้อยละ ๑๓.๘ ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ ก็ใกล้เคียงไม่แตกต่างจากในเขตนครหลวงมากนักโดยเฉพาะกลุ่มพนักงานขายมีอัตราสูงสุดคิดร้อยละ ๓๑.๕ รองลงมาได้แก่ กลุ่มช่างฝีมือ และกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่งคิดร้อยละ ๒๓.๐ และ ๑๗.๔ ตามลำดับ การที่มีลักษณะดังกล่าวเนื่องจากลักษณะของเมืองในส่วนของมันเองไม่สามารถมีส่วนส่งเสริมให้บุคคลประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่เป็นเกษตรกรรม แต่มีแนวโน้มให้บุคคลประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจ หรือบริการมากกว่า อนึ่งมีข้อที่น่าสังเกตว่าโดยทั่วไปแล้วความต้องการในประเทศทางด้านการช่างฝีมือมีมาก แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่าสัดส่วนของกลุ่มช่างฝีมืออยู่ในระดับต่ำ

^{๕/} Ibid. p. 69

^{๖/} Alexander Berler, and Others (comp.), Urban-Rural Relations in Israel (Publications on Problems of Regional Development 8. Settlement study Centre, Rehovot), p. 61

^{๖/} United Nations, Op. cit., p.110

ตารางที่ ๒

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชาชีพ และ บริหาร	ราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ทำงาน ที่เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การดัดสัตว์ การประมง	๑.๑	-	-	๑.๑	๙๗.๘	-	-	-	๑๐๐.๐ (๙๐)
๒. การขุดแร่โลหะและอโลหะ	* ก	-	-	-	-	-	* ก	-	* ก (๒)
๓. อุตสาหกรรมพันธุกรรม	๕.๓	๐.๔	๐.๔	๒.๖	-	๐.๔	๙๐.๕	๐.๔	๑๐๐.๐ (๒๒๓)
๔. การก่อสร้างซ่อมและรีดถอนทำลาย	๑๕.๑	-	-	-	-	-	๘๙.๙	-	๑๐๐.๐ (๕๓)
๕. การสาธารณสุขโลกและการสาธารณสุข	๖.๓	๑๒.๕	๖.๒	-	-	-	๗๕.๐	-	๑๐๐.๐ (๑๖)
๖. พาณิชยกรรม	๖.๖	-	๖.๙	๘๕.๖	-	-	๐.๗	๐.๒	๑๐๐.๐ (๕๔๘)
๗. การขนส่งคลังสินค้าและการคมนาคม	๑.๕	๐.๔	๑.๑	๐.๔	-	๘๘.๓	๘.๓	-	๑๐๐.๐ (๒๒๔)
๘. บริการ	๓๗.๑	๑.๒	๔.๑	๐.๔	-	๓.๗	๒.๙	๕๐.๖	๑๐๐.๐ (๒๔๓)
๙. กิจกรรมที่ระบุไม่แน่ชัดหรือไม่ทราบ	๒.๘	-	๗.๖	๑.๐	-	-	๘๗.๖	๑.๐	๑๐๐.๐ (๑๐๕)
รวมทั้งสิ้น	๑๐.๐	๐.๔	๓.๘	๓๐.๓	๕.๖	๑๕.๓	๒๖.๖	๘.๐	๑๐๐.๐ (๑,๕๘๔)

* ก จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๖ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอุตสาหกรรม

(เขตนครหลวง)

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและการ บริหาร	ข้าราชการ ทหาร	และเสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน กร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การล่าสัตว์ การประมง	-	-	-	-	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐ (๓๔)
๒. การขุดแร่โลหะและอโลหะ	* ก	-	-	-	-	-	* ก	-	* ก (๒)
๓. อุตสาหกรรมหัตถกรรม	๔.๕	๐.๖	๐.๖	๓.๓	-	๐.๖	๘๕.๘	๐.๖	๑๐๐.๐ (๑๗๘)
๔. การก่อสร้าง ขอมและเรือล่อง น้ำลาย	๑๘.๕	-	-	-	-	-	๘๑.๑	-	๑๐๐.๐ (๓๗)
๕. การสาธารณสุขโลกและการ สาธารณสุข	๘.๓	-	๘.๓	-	-	-	๘๓.๔	-	๑๐๐.๐ (๑๒)
๖. พาณิชยกรรม	๑๐.๑	-	๘.๒	๘๐.๔	-	-	๑.๓	-	๑๐๐.๐ (๓๑๖)
๗. การขนส่งคลังสินค้าและการ คมนาคม	๑.๕	-	๒.๒	๐.๘	-	๘๕.๕	๙.๖	-	๑๐๐.๐ (๑๓๕)
๘. บริการ	๓๓.๓	๒.๓	๖.๑	๐.๗	-	๕.๕	๒.๓	๕๐.๘	๑๐๐.๐ (๑๓๒)
๙. กิจกรรมที่ระบุไม่แจ่มชัดหรือ ไม่ทราบ	๔.๒	-	๖.๒	๒.๑	-	-	๘๕.๔	๒.๑	๑๐๐.๐ (๔๘)
รวมทั้งสิ้น	๑๐.๕	๐.๔	๕.๗	๒๕.๕	๓.๘	๑๓.๘	๒๕.๓	๗.๗	๑๐๐.๐ (๘๕๕)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๒ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอุตสาหกรรม
(เขตเมืองอื่น ๆ)

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	พนักงาน และ เสมียน ชาย	เกษตรกร กร งาน กร	พนักงาน งาน กร	พนักงาน ทำงาน เมื่อ เกี่ยวกับ การขนส่ง	บริการ		
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การล่าสัตว์ และการประมง	๑.๘	-	-	๑.๘	๘๖.๘	-	-	๑๐๐.๐ (๕๖)	
๒. การขุดแร่โลหะและอโลหะ	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓. อุตสาหกรรม หัตถกรรม	๗.๐	-	-	๑.๒	-	-	๘๑.๘	๑๐๐.๐ (๘๕)	
๔. การก่อสร้าง ซ่อมและรีดถนน ทำลาย	๖.๒	-	-	-	-	-	๘๓.๘	๑๐๐.๐ (๑๖)	
๕. การสาธารณสุขและการ สาธารณสุข	-	* ก	-	-	-	-	* ก	* ก (๔)	
๖. พาณิชยกรรม	๑.๗	-	๕.๒	๘๖.๗	-	-	๐.๔	๑๐๐.๐ (๒๓๓)	
๗. การขนส่ง คลังสินค้าและการ คมนาคม	๑.๕	๐.๘	-	-	-	๘๐.๗	๑๗.๐	๑๐๐.๐ (๑๒๕)	
๘. บริการ	๔๑.๔	-	๑.๘	-	-	๒.๗	๓.๖	๕๐.๕	๑๐๐.๐ (๑๑๑)
๙. กิจการที่ระบุไม่แจ้งชัดหรือ ไม่ทราบ	๑.๗	-	๘.๘	-	-	-	๘๘.๕	๑๐๐.๐ (๕๗)	
รวมทั้งสิ้น	๘.๘	๐.๘	๒.๘	๓๑.๕	๗.๘	๑๗.๔	๒๓.๐	๘.๓	๑๐๐.๐ (๖๕๐)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย.

ถ้าพิจารณาลักษณะการกระจายของกลุ่มประกอบอาชีพต่าง ๆ ในแต่ละประเภท
อุตสาหกรรมแล้ว จะเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มประกอบอาชีพต่าง ๆ มักอยู่ในประเภทพาณิชย์กรรม
มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ประเภทการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม และประเภท
อุตสาหกรรม หัตถกรรม ดังปรากฏในตารางที่ ๗ พิจารณาเฉพาะในเขตนครหลวง ประเภท
พาณิชย์กรรม มีสัดส่วนสูงสุดคือร้อยละ ๓๕.๔ รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรม หัตถกรรม และ
ประเภทการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม คิดร้อยละ ๑๘.๘ และ ๑๕.๑ ตามลำดับ
ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ ก็ปรากฏว่าประเภทอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนสูงสุด คือประเภทพาณิชย์กรรม
คิดร้อยละ ๓๓.๖ รองลงมาได้แก่ ประเภทการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม คิดร้อยละ
๑๘.๗ และประเภทบริการ คิดร้อยละ ๑๖.๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๗

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามอุตสาหกรรมและกลุ่มอาชีพ

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและการ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การล่าสัตว์ การประมง	๐.๖	-	-	๐.๒	๑๐๐.๐	-	-	-	๕.๗
๒. การซุกแร่โลหะและอโลหะ	๐.๖	-	-	-	-	-	๑.๖	-	๑.๑
๓. อุตสาหกรรมหัตถกรรม	๘.๕	๑๔.๓	๑.๖	๑.๕	-	๐.๔	๕๖.๕	๐.๘	๑๖.๖
๔. การก่อสร้างซ่อมและรีดถนนทำด้าย	๕.๑	-	-	-	-	-	๑๐.๗	-	๓.๔
๕. การสาธารณสุขโลกและการสาธารณสุข	๐.๖	๒๘.๖	๑.๖	-	-	-	๒.๘	-	๑.๐
๖. พาณิชยกรรม	๒๒.๘	-	๒๒.๗	๕๗.๗	-	-	๑.๐	๐.๘	๓๔.๖
๗. การขนส่งคลังสินค้าและการคมนาคม	๒.๕	๑๔.๓	๕.๐	๐.๒	-	๕๕.๕	๕.๒	-	๑๖.๗
๘. บริการ	๕๗.๐	๕๒.๘	๑๖.๔	๐.๒	-	๓.๗	๑.๗	๕๗.๖	๑๕.๓
๙. กิจกรรมที่ระบุไม่แน่ชัดหรือไม่ทราบ	๑.๕	-	๑๓.๑	๐.๒	-	-	๒๓.๕	๐.๘	๖.๖
รวมทั้งสิ้น	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๕๘)	(๗)	(๖๑)	(๔๘๐)	(๘๘)	(๒๓๓)	(๕๒๑)	(๑๒๖)	(๑,๕๘๕)

ตารางที่ ๗ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามอุตสาหกรรมและกลุ่มอาชีพ

(เขตนครหลวง)

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การค้า สัตว์ และการประมง	-	-	-	-	๑๐๐.๐	-	-	-	๓.๘
๒. การซุกแร่โลหะและอโลหะ	๑.๐	-	-	-	-	-	๐.๔	-	๐.๒
๓. อุตสาหกรรมหัตถกรรม	๘.๒	* ก	๒.๔	๒.๒	-	๐.๘	๒๑.๑	๑.๕	๑๘.๕
๔. การก่อสร้าง ซ่อมและรีดถนน ทำลาย	๗.๒	-	-	-	-	-	๑๑.๕	-	๕.๖
๕. การสาธารณสุขและการ สาธารณสุข	๑.๐	-	๒.๔	-	-	-	๓.๘	-	๑.๓
๖. พาณิชยกรรม	๓๓.๐	-	๒๑.๘	๘๖.๖	-	-	๑.๕	-	๓๕.๘
๗. การขนส่ง คลังสินค้า และ การคมนาคม	๒.๑	-	๗.๒	๐.๔	-	๘๕.๓	๕.๐	-	๑๕.๑
๘. บริการ	๔๕.๔	* ก	๑๘.๐	๐.๔	-	๔.๘	๑.๑	๘๗.๑	๑๔.๘
๙. กิจกรรมที่ระบุไม่แจ้งชัดหรือ ไม่ทราบ	๒.๑	-	๗.๑	๐.๔	-	-	๑๕.๖	๑.๘	๕.๘
รวมทั้งสิ้น	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๗)	(๔)	(๘๒)	(๒๒๓)	(๓๘)	(๑๒๓)	(๒๒๒)	(๖๘)	(๘๘๔)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๗ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามอุตสาหกรรมและกลุ่มอาชีพ
(เขตเมืองอื่น ๆ)

อุตสาหกรรม	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								
	วิชา ชีพและการ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร ที่ ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	รวม		
๑. เกษตรกรรม ป่าไม้ การ ล่าสัตว์และการประมง	๑.๖	-	-	๐.๕	๑๐๐.๐	-	-	-	๘.๑
๒. การซุกแร่โลหะและอโลหะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๓. อุตสาหกรรม หัตถกรรม	๔.๘	-	-	๐.๕	-	-	๔๘.๑	-	๑๒.๓
๔. การก่อสร้าง ซ่อมและรื้อถอน ทำลาย	๑.๖	-	-	-	-	-	๘.๔	-	๒.๓
๕. การสาธารณสุขโรคและการ สาธารณสุข	-	* ก	-	-	-	-	๑.๒	-	๐.๖
๖. พาณิชยกรรม	๖.๖	-	๒๓.๒	๘๘.๐	-	-	-	๑.๘	๓๓.๖
๗. การขนส่ง สัตว์สินค้าและ การคมนาคม	๓.๓	* ก	-	-	-	๘๗.๕	๕.๗	-	๑๘.๗
๘. บริการ	๗๕.๔	-	๑๐.๕	-	-	๒.๕	๒.๕	๘๘.๒	๑๖.๑
๙. กิจการที่ระบุไม่แน่ชัดหรือ ไม่ทราบ	๑.๖	-	๒๖.๓	-	-	-	๓๒.๑	-	๔.๓
รวมทั้งสิ้น	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๖๑)	(๓)	(๑๘)	(๒๑๗)	(๕๕)	(๑๒๐)	(๑๕๘)	(๕๗)	(๖๘๖)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับการประกอบอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะนำมาศึกษา สำหรับในเขตชนบท จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับการประกอบอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน พบว่า ส่วนใหญ่หัวหน้าครัวเรือนจะประกอบอาชีพประเภทเดียวกันกับบิดา ส่วนการศึกษาในเขตเมืองก็ได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการศึกษารั้งนี้ไว้ว่า "อาชีพและระดับการศึกษาของบิดาของหัวหน้าครัวเรือนน่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน"

ผลจากการศึกษา โดยแยกพิจารณาถึงอาชีพของบิดาของหัวหน้าครัวเรือน ดังตารางที่ ๕ พบว่าโดยทั่วไปแล้วกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีอัตราส่วนของอาชีพประเภทเดียวกันกับบิดามากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มพนักงานขาย และกลุ่มข้าราชการและทหาร ดังปรากฏว่าในเขตนครหลวงนั้น กลุ่มเกษตรกรรมมีอัตราส่วนของผู้ที่มีอาชีพประเภทเดียวกันกับบิดาสูงสุดคือร้อยละ ๘๖.๘ รองลงมาเป็นกลุ่มพนักงานขายและกลุ่มข้าราชการและทหาร คิดร้อยละ ๕๐.๐ และ ๒๕.๐ ตามลำดับ แต่กลุ่มผู้ประกอบอาชีพเดียวกันกับบิดาที่มีอัตราค่าสุดได้แก่กลุ่มอาชีพบริการ คิดเพียงร้อยละ ๑.๘ เท่านั้น ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ นั้น ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกันกับในเขตนครหลวง หากแต่สัดส่วนก็แตกต่างกันออกไปเล็กน้อย คือ กลุ่มเกษตรกรรมมีอัตราส่วนของผู้ที่มีอาชีพประเภทเดียวกันกับบิดาสูงสุดคือร้อยละ ๗๐.๐ รองลงมาได้แก่กลุ่มพนักงานขาย และกลุ่มวิชาชีพและบริหารคิดร้อยละ ๔๖.๖ และ ๑๔.๘ ตามลำดับ

สำหรับการพิจารณาถึงระดับการศึกษาของบิดาของหัวหน้าครัวเรือน ดังตารางที่ ๕ พบว่า โดยทั่วไปแล้วหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพประเภทใช้แรงงานนั้น ส่วนใหญ่บิดาจะไม่ได้เรียนหนังสือเลย ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพที่มีได้ใช้แรงงานนั้น ระดับการศึกษาของบิดาที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไปจะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน จากการพิจารณาในเขตนครหลวง ปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานคือกลุ่มเกษตรกรรมนั้น ส่วนใหญ่บิดาจะไม่ได้เรียนหนังสือในอัตราที่สูงมากที่สุดคือร้อยละ ๘๘.๘ รองลงมาได้แก่กลุ่มพนักงานขาย กลุ่มช่างฝีมือและกลุ่มอาชีพบริการ คิดร้อยละ ๖๘.๘ , ๕๗.๘ และ ๕๑.๖ ตามลำดับ

๒/ ขวัญใจ เลอจันทร์ การเลื่อนฐานะทางสังคมของประชากรไทยในชนบท (วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโท แผนกวิชาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔) หน้า ๗๐.

ตรงกันข้ามกับหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพที่มีได้ใช้แรงงาน อันได้แก่ กลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่มข้าราชการและทหาร และกลุ่มเสมียน นั้น ระดับการศึกษาของบิดาที่ไม่ได้เรียนหนังสือ กับที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไปจะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพทางคานาวิชาชีพและบริหาร จะมีบิดาที่ไม่ได้เรียนหนังสือคิดร้อยละ ๔๗.๗ ในขณะที่คิดร้อยละ ๓๘.๓ ของกลุ่มอาชีพดังกล่าวที่มีบิดาสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไป

ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ นั้น ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับในเขตนครหลวง กล่าวคือ หัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานขายส่วนใหญ่บิดาจะมีระดับการศึกษาที่ต่ำมาก คือไม่ได้เรียนหนังสือ คิดร้อยละ ๗๗.๑ รองลงมาได้แก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มช่างฝีมือมีบิดาไม่ได้เรียนหนังสือ คิดร้อยละ ๖๕.๐ และ ๖๑.๘ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มวิชาชีพและบริหารและกลุ่มข้าราชการและทหาร จะมีบิดาที่ไม่ได้เรียนหนังสือกับส่วนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไปในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เฉพาะกลุ่มเสมียนจะมีบิดาที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้นไปในสัดส่วนสูงมากคิดร้อยละ ๖๐ เทียบกับร้อยละเพียง ๒๕ ที่มีบิดาไม่ได้เรียนหนังสือ

จึงสรุปได้ว่า ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "อาชีพและระดับการศึกษาของบิดาของหัวหน้าครัวเรือนน่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน" ทั้งนี้เนื่องจากจากหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มักประกอบอาชีพประเภทเดียวกันกับบิดามากกว่าจะประกอบอาชีพประเภทอื่น ๆ ยิ่งกว่านั้นหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานจะมีบิดาที่มีระดับการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาในสัดส่วนที่สูงมากกว่าเมื่อเทียบกับหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพที่มีได้ใช้แรงงาน.

ตารางที่ ๘

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และทหาร	เสมีน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
ปฏิบัติงานวิชาชีพและบริหาร	๑๕.๖	๕.๔	๑๓.๒	๒.๗	๑.๕	๗.๓	๓.๓	๗.๐	๕.๕
ข้าราชการและทหาร	๑๐.๖	๑๘.๐	๑๕.๑	๑.๘	๗.๒	๕.๕	๕.๘	๔.๐	๖.๕
เสมีน	๑.๖	-	๓.๘	๑.๑	-	-	๑.๖	๓.๐	๑.๒
พนักงานชาย	๓๗.๔	๒๐.๗	๓๔.๐	๔๘.๔	๗.๒	๑๘.๓	๒๐.๘	๑๒.๐	๒๘.๐
เกษตรกร	๒๒.๘	๔๖.๘	๑๗.๐	๓๔.๖	๗๗.๑	๕๑.๘	๔๗.๒	๖๗.๐	๔๓.๘
พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการ ขนส่ง	๑.๖	๐.๘	๑.๘	๑.๗	-	๓.๗	๒.๓	-	๑.๘
ช่างฝีมือ	๗.๓	๑.๘	๗.๕	๘.๕	๕.๗	๘.๑	๑๖.๐	๕.๐	๘.๒
บริการ	๔.๑	๖.๓	๗.๕	๑.๑	๑.๕	๔.๓	๒.๘	๒.๐	๓.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๒๓)	(๑๑๑)	(๕๓)	(๓๖๔)	(๗)	(๑๖๔)	(๓๐๗)	(๑๐๐)	(๑,๒๘๒)

ตารางที่ ๔ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอาชีพของบิดา
(เขตนครหลวง)

อาชีพของบิดา	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและการ บริหารทหาร	ข้าราชการ และทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
ปฏิบัติงานวิชาชีพและบริหาร	๑๔.๕	๒.๑	๘.๘	๑.๖	๓.๓	๗.๖	๔.๒	๑๐.๙	๕๐.๕
ข้าราชการและทหาร	๑๓.๒	๒๕.๐	๑๗.๗	๒.๖	๓.๓	๘.๙	๕.๒	๓.๖	๗.๕
เสมียน	๒.๖	-	๒.๙	๒.๑	-	-	๑.๖	๕.๕	๑๐.๙
พนักงานชาย	๔๔.๗	๑๖.๗	๓๘.๒	๕๐.๐	๓.๓	๑๖.๔	๒๐.๔	๑๒.๘	๒๙.๙
เกษตรกร	๑๑.๘	๔๓.๗	๑๗.๗	๓๒.๖	๘๒.๘	๔๙.๔	๔๓.๕	๖๑.๘	๓๙.๘
พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง	๒.๖	๒.๑	-	๐.๕	-	๓.๘	๓.๑	-	๑.๙
ช่างฝีมือ	๔.๐	๒.๑	๒.๙	๙.๕	๓.๓	๗.๖	๑๙.๔	๓.๖	๙.๘
บริการ	๖.๖	๘.๓	๑๑.๘	๑.๑	-	๖.๓	๒.๖	๑.๘	๓.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗๖)	(๔๘)	(๓๔)	(๑๙๐)	(๓๐)	(๗๙)	(๑๙๑)	(๕๕)	(๗๐๓)

ตารางที่ ๘ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอาชีพของบิดา
(เขตเมืองอื่น ๆ)

อาชีพของบิดา	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งานชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
ปฏิบัติการงานวิชาชีพและบริหาร	๑๔.๕	๗.๕	๒๑.๐	๕.๐	-	๗.๐	๑.๗	๒.๒	๕.๔
ข้าราชการและทหาร	๖.๔	๑๒.๗	๑๐.๕	๑.๑	๑๐.๐	๒.๔	๖.๕	๔.๕	๕.๓
เสมียน	-	-	๕.๓	-	-	-	๑.๗	-	๐.๕
พนักงานชาย	๒๕.๕	๒๓.๘	๒๖.๓	๔๖.๖	๑๐.๐	๒๐.๐	๒๑.๖	๑๑.๑	๒๗.๘
เกษตรกร	๕๐.๕	๔๕.๒	๑๕.๘	๓๖.๘	๗๐.๐	๕๔.๑	๕๓.๕	๗๓.๓	๕๘.๖
พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับ การขนส่ง	-	-	๕.๓	๒.๕	-	๓.๕	๐.๕	-	๑.๗
ช่างฝีมือ	๑๒.๘	๑.๖	๑๕.๘	๗.๕	๗.๕	๑๐.๖	๑๐.๓	๖.๗	๘.๕
บริการ	-	๕.๘	-	๑.๑	๒.๕	๒.๔	๓.๔	๒.๒	๒.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๔๗)	(๖๓)	(๑๕)	(๑๗๕)	(๕๐)	(๘๕)	(๑๑๖)	(๔๕)	(๕๘๕)

ตารางที่ ๕

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครุวัเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	อาชีพของหัวหน้าครุวัเรียนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริการ	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ขาย	เกษตรกร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	พนักงาน ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่ได้เรียน	๔๗.๕	๕๑.๒	๓๘.๓	๗๒.๕	๗๕.๐	๕๑.๗	๕๕.๒	๕๒.๓	๕๕.๗
ป.๑ - ป.๔	๑๕.๓	๓๐.๔	๒๐.๐	๗.๓	๑๕.๒	๓๓.๐	๒๓.๘	๒๖.๑	๒๐.๒
ป.๕ - ป.๗	๒.๑	๕.๐	๑๐.๐	๑.๐	๑.๓	๒.๗	๐.๖	๑.๘	๑.๕
มศ.๑ - มศ.๓	๕.๗	๓.๒	๖.๗	๑.๕	-	๒.๒	๑.๕	๕.๕	๒.๖
มศ.๔ ขึ้นไป	๑๒.๘	๓.๒	๘.๓	๑.๕	-	๑.๑	๑.๕	๒.๗	๓.๐
อื่น ๆ	๘.๖	๒.๕	๑๐.๐	๗.๘	-	๓.๓	๗.๕	๓.๖	๖.๑
ไม่ทราบ	๓.๖	๕.๖	๖.๗	๘.๐	๕.๕	๖.๐	๖.๐	๘.๑	๖.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๔๐)	(๑๒๕)	(๖๐)	(๔๑๐)	(๗๓)	(๑๘๒)	(๓๓๖)	(๑๑๑)	(๑,๔๓๗)
<u>เขานครหลวง</u>									
ไม่ได้เรียน	๔๗.๗	๕๒.๕	๔๕.๐	๖๕.๕	๘๕.๕	๕๘.๓	๕๗.๘	๕๑.๖	๕๘.๕
ป.๑ - ป.๔	๑๑.๖	๒๕.๕	๑๕.๐	๖.๘	๑๒.๑	๓๓.๗	๒๑.๑	๑๕.๕	๑๗.๐
ป.๕ - ป.๗	๒.๓	๑.๗	๑๐.๐	๑.๘	-	๒.๒	๐.๕	๑.๖	๒.๐
มศ.๑ - มศ.๓	๕.๘	๓.๕	๕.๐	๑.๓	-	๓.๕	๑.๕	๘.๑	๓.๐
มศ.๔ ขึ้นไป	๑๘.๖	๖.๘	๗.๕	๒.๒	-	๒.๓	๑.๕	๓.๒	๕.๕
อื่น ๆ	๘.๒	๑.๗	๗.๕	๖.๘	-	๕.๖	๕.๕	๖.๕	๖.๘
ไม่ทราบ	๕.๘	๘.๕	๑๐.๐	๑๑.๗	๓.๐	๕.๕	๗.๐	๕.๗	๘.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๖)	(๕๕)	(๔๐)	(๒๒๒)	(๓๓)	(๘๕)	(๒๑๓)	(๖๒)	(๘๐๕)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ระดับการศึกษาของบิดา	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและการ บริหารทหาร	ข้าราชการ	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรพนักงาน กร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>เขตเมืองอื่นๆ</u>									
ไม่ได้เรียน	๔๘.๑	๕๐.๐	๒๕.๐	๓๓.๑	๖๕.๐	๕๔.๘	๖๑.๘	๕๓.๑	๒๑.๓
ป. ๑ - ป.๔	๓๑.๕	๓๔.๘	๓๐.๐	๘.๐	๒๕.๐	๓๒.๓	๒๘.๔	๓๔.๗	๒๔.๒
ป.๕ - ป.๗	๑.๘	๖.๑	๑๐.๐	-	๒.๕	๓.๒	-	๒.๐	๑.๘
มศ.๑ - มศ.๓	๕.๖	๓.๐	๑๐.๐	๑.๖	-	๑.๑	๐.๘	๒.๐	๒.๐
มศ. ๔ ขึ้นไป	๓.๗	-	๑๐.๐	๐.๕	-	-	๐.๘	๒.๐	๑.๑
อื่นๆ	๘.๓	๓.๐	๑๕.๐	๘.๑	-	๑.๑	๔.๑	-	๕.๒
ไม่ทราบ	-	๓.๐	-	๓.๗	๗.๕	๗.๕	๔.๑	๖.๒	๔.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๕)	(๖๖)	(๒๐)	(๑๘๘)	(๔๐)	(๘๓)	(๑๒๓)	(๔๘)	(๒๓๓)

สำหรับการศึกษาดังความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ กับการประกอบอาชีพ
รอนั้น ได้ตั้งสมมติฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงไว้ว่า " หัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพมากกว่า ๑ ประ
เภทขึ้นไป น่าจะเป็นผู้มีระดับการศึกษาสูงและเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่"

ผลการศึกษานี้ตารางที่ ๑๐ พบว่าทั่วไปนั้นมีเพียงประมาณ ๑ ใน ๕ ที่ประกอบอาชีพรอน
กลุ่มพนักงานขายเป็นกลุ่มอาชีพที่ประกอบอาชีพรอนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มช่างฝีมือ และกลุ่ม
พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง ตามลำดับ เมื่อนำเอาอายุมาพิจารณาแล้วพบว่าในช่วงอายุ ๑๕-๒๕
ปี จะมีการประกอบอาชีพรอนในสัดส่วนที่ไม่สูงมากนัก แต่ผู้ประกอบการจะเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วง
อายุ ๓๐ - ๔๔ ปี หลังจากนั้นในช่วงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไปจะลดต่ำลง

พิจารณาในเขตนครหลวง ปรากฏว่า กลุ่มข้าราชการและทหารจะประกอบอาชีพรอนมาก
ที่สุดคิดร้อยละ ๑๘.๘ รองลงมาได้แก่ กลุ่มพนักงานขายคิดร้อยละ ๑๔.๖ ส่วนกลุ่มวิชาชีพและบริหาร
และกลุ่มช่างฝีมือมีส่วนเท่ากันคิดร้อยละ ๑๔.๗ พิจารณาการประกอบอาชีพรอนตามช่วงอายุแล้ว
พบว่าในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี กลุ่มอาชีพต่าง ๆ จะประกอบอาชีพรอนมากที่สุด เมื่อเทียบกับในเขต
เมืองอื่น ๆ แล้วปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการมากที่สุดได้แก่กลุ่มพนักงานขาย คิดร้อยละ ๒๓.๘
รองลงมาได้แก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มช่างฝีมือ ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดร้อยละ ๑๘.๕ ส่วนอายุของผู้
ประกอบอาชีพรอนมากที่สุดก็เช่นเดียวกันกับในเขตนครหลวง คือในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี

จากการสังเกตโดยทั่วไป อาจกล่าวได้ว่าในเขตนครหลวงนั้น กลุ่มอาชีพที่ใช้ฝีมือจะประกอบ
อาชีพมากกว่าหนึ่งประเภทขึ้นไปสูงกว่าในเขตชนบท ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะของงาน สภาพการทั่วไป
ตลอดจนโอกาสในเชิงเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยให้ผู้ประกอบอาชีพหลักดังกล่าวสามารถประกอบอาชีพรองได้

ฉะนั้นผลจากการศึกษานี้ครั้งนี้ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่เกี่ยวกับระดับ
การศึกษา แต่ในข้อที่เกี่ยวกับช่วงอายุการประกอบอาชีพรอนนั้น ข้อเท็จจริงที่ปรากฏได้สนับสนุนข้อ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ข้างต้นนี้

ตารางที่ ๑๐

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพอายุและการประกอบอาชีพรอง

อายุและ การประกอบอาชีพรอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	ไม่มี งานชาย	พนักงาน	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทุกหมวดอายุ</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๑๑.๖	๑๓.๕	๓.๙	๒๑.๒	๑๓.๑	๑๔.๓	๑๖.๖	๕.๘	๑๐๐.๐(๒๕๙)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๘.๗	๙.๑	๔.๐	๒๘.๑	๓.๕	๑๓.๗	๒๕.๒	๗.๗	๑๐๐.๐(๑,๕๐๒)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	*ก	-	-	* ก (๑)
รวม	๙.๑	๙.๗	๔.๐	๒๗.๑	๔.๙	๑๓.๘	๒๕.๐	๗.๘	๑๐๐.๐(๑,๗๖๒)
<u>๑๕ - ๒๔</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๘.๓	๑๑.๑	๕.๖	๑๙.๘	๑๑.๑	๑๖.๗	๑๖.๗	๑๑.๑	๑๐๐.๐(๓๖)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๖.๐	๗.๙	๖.๐	๒๐.๗	๓.๐	๑๕.๐	๓๔.๖	๖.๘	๑๐๐.๐(๒๖๖)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๖.๓	๘.๓	๖.๐	๒๐.๕	๔.๐	๑๕.๒	๓๒.๘	๗.๓	๑๐๐.๐(๓๐๒)

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

อายุและ การประกอบอาชีพรอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๕.๑	๑๕.๐	๕.๒	๑๖.๑	๑๕.๐	๒๐.๕	๑๖.๘	๕.๕	๑๐๐.๐(๑๔๓)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๑๐.๓	๑๐.๐	๓.๕	๒๒.๖	๒.๓	๑๖.๓	๒๗.๓	๗.๗	๑๐๐.๐(๗๖๕)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๐.๑	๑๐.๖	๓.๖	๒๑.๖	๕.๒	๑๗.๐	๒๕.๗	๗.๒	๑๐๐.๐(๕๑๒)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๑๗.๕	๑๓.๘	๒.๕	๓๑.๒	๑๒.๕	๑.๓	๑๖.๒	๕.๐	๑๐๐.๐(๘๐)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๗.๗	๘.๑	๓.๗	๕๑.๓	๖.๐	๘.๘	๑๖.๕	๗.๕	๑๐๐.๐(๔๖๗)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	*ก	-	-	-	*ก (๑)
รวม	๕.๑	๘.๕	๓.๕	๓๕.๘	๖.๕	๗.๕	๑๖.๕	๗.๕	๑๐๐.๐(๕๕๘)

*ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๑๐ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพอายุและการประกอบอาชีพรอง

(เขตนครหลวง)

อายุและ การประกอบอาชีพรอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ การและ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งานชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ		บริการ
<u>รวมทุกหมวดอายุ</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๑๔.๗	๑๕.๔	๔.๗	๑๘.๖	๗.๗	๑๐.๕	๑๔.๗	๕.๓	๑๐๐.๐ (๑๒๕)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๕.๕	๖.๘	๔.๖	๒๘.๑	๒.๘	๑๒.๗	๒๘.๕	๗.๐	๑๐๐.๐ (๘๕๒)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	* ก	-	-	* ก (๑)
รวม	๑๐.๒	๘.๔	๔.๖	๒๖.๘	๓.๕	๑๒.๕	๒๖.๗	๗.๓	๑๐๐.๐ (๕๘๓)
<u>๑๕ - ๒๕</u>									
ประกอบอาชีพรอง	๑๑.๘	๑๗.๖	-	๒๓.๕	-	๑๑.๘	๑๑.๘	๒๓.๕	๑๐๐.๐ (๑๗)
ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง	๖.๘	๑.๔	๖.๘	๒๔.๐	๑.๔	๑๓.๗	๔๐.๔	๕.๕	๑๐๐.๐ (๑๔๖)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗.๘	๓.๑	๖.๑	๒๓.๕	๑.๒	๑๓.๕	๓๗.๔	๗.๘	๑๐๐.๐ (๑๒๓)

ตารางที่ ๑๐ (ก) ต่อ

อายุและ การประกอบอาชีพครอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๑๑.๕	๒๒.๔	๒.๐	๑๓.๔	๑๐.๕	๑๖.๔	๑๑.๕	๗.๕	๑๐๐.๐ (๖๗)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๑๐.๗	๘.๑	๔.๐	๒๒.๘	๒.๐	๑๕.๖	๓๐.๐	๖.๘	๑๐๐.๐ (๔๕๖)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๐.๕	๕.๕	๔.๒	๒๑.๖	๓.๑	๑๕.๗	๒๗.๗	๖.๕	๑๐๐.๐ (๕๓๓)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๒๐.๐	๑๕.๖	๔.๔	๒๔.๔	๖.๗	๒.๒	๒๐.๐	๖.๗	๑๐๐.๐ (๔๕)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๘.๘	๗.๖	๔.๔	๔๐.๐	๕.๒	๖.๘	๑๘.๘	๘.๔	๑๐๐.๐ (๒๕๐)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	* ก	-	-	* ก (๑)
รวม	๑๐.๕	๘.๘	๔.๔	๓๗.๕	๕.๔	๖.๔	๑๘.๘	๘.๑	๑๐๐.๐ (๒๕๖)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๑๐ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพอายุและการประกอบอาชีพครอง
(เขตเมืองอื่น ๆ)

อายุและการประกอบอาชีพครอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีวิตและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน ที่เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทุกหมวดอายุ</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๘.๘	๗.๗	๓.๑	๒๓.๘	๑๘.๕	๑๗.๗	๑๘.๕	๒.๓	๑๐๐.๐ (๑๓๐)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๗.๗	๑๒.๐	๓.๒	๒๘.๑	๘.๕	๑๕.๑	๒๐.๘	๘.๕	๑๐๐.๐ (๒๕๐)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗.๘	๑๑.๓	๓.๒	๒๗.๕	๖.๘	๑๕.๕	๒๐.๕	๗.๘	๑๐๐.๐ (๓๘๐)
<u>๑๕ - ๒๕</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๕.๓	๕.๓	๑๐.๖	๑๕.๘	๒๑.๐	๒๑.๐	๒๑.๐	-	๑๐๐.๐ (๑๕)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๕.๐	๑๕.๘	๕.๐	๑๖.๗	๕.๐	๑๖.๗	๒๗.๕	๘.๓	๑๐๐.๐ (๑๒๐)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๕.๐	๑๕.๘	๕.๘	๑๖.๕	๗.๒	๑๗.๓	๒๖.๖	๗.๒	๑๐๐.๐ (๑๗๕)

ตารางที่ ๑๐ (ข) ทอ

อายุและการประกอบอาชีพครอง	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ การและ ทหาร	เสมียน งาน ชาย	พนักงาน กร	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๖.๖	๖.๖	๒.๖	๑๘.๔	๑๗.๑	๒๕.๐	๒๑.๑	๒.๖	๑๐๐.๐(๗๖)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๙.๖	๑๒.๘	๒.๙	๒๒.๔	๒.๙	๑๗.๒	๒๓.๓	๘.๙	๑๐๐.๐(๓๑๓)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๙.๐	๑๑.๖	๒.๘	๒๑.๖	๕.๖	๑๘.๘	๒๒.๙	๗.๗	๑๐๐.๐(๓๘๙)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ประกอบอาชีพครอง	๑๔.๓	๑๑.๔	-	๔๐.๐	๒๐.๐	-	๑๑.๔	๒.๙	๑๐๐.๐(๓๕)
ไม่ได้ประกอบอาชีพครอง	๖.๕	๘.๗	๒.๘	๔๒.๙	๖.๙	๑๑.๐	๑๓.๘	๗.๔	๑๐๐.๐(๒๑๗)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๗.๕	๙.๑	๒.๘	๔๒.๕	๘.๗	๙.๕	๑๓.๕	๖.๘	๑๐๐.๐(๒๕๒)

๒. ฐานะทางเศรษฐกิจ ผลจากการวิจัยของ Professor Simon Kuznets ปรากฏว่า ในประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว การกระจายรายได้ในสาขาเกษตรกรรมในชนบทจะมีความไม่เท่าเทียมกันน้อยกว่าสาขาที่มีใช้เกษตรกรรมในเขตเมือง ยิ่งไปกว่านั้น ในสาขาที่มีใช้เกษตรกรรมจะมีการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกันมากในประเทศที่กำลังพัฒนามากกว่าในประเทศที่พัฒนาแล้วควย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Professor Harry T. Oshima เกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ในแต่ละกลุ่มอาชีพโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศแถบเอเชีย

จากการศึกษาของ Professor Lloyd G. Reynolds พบว่า^{๑๐/} ในปี ๑๙๕๖ กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ วิชาการในสหรัฐจะมีรายได้ปานกลางจำนวน ๑๐,๓๔๓ เหรียญสหรัฐ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพไร้แรงงาน มีรายได้ปานกลางเพียงจำนวน ๓,๘๗๕ เหรียญสหรัฐ นับว่าเป็นจำนวนที่แตกต่างกันมาก สำหรับในประเทศอิสราเอลระดับรายได้ก็ผันแปรไปตามกลุ่มอาชีพ โดยเฉพาะมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่างพวกกลุ่มอาชีพประเภท white-collar กับพวกกลุ่มอื่น ๆ^{๑๑/}

สำหรับประเทศไทย จากการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเงินเดือนใน ๑๔ บริษัทเอกชน พบว่า^{๑๒/} รายได้จะแตกต่างกันในกลุ่มผู้ประกอบการระดับต่าง ๆ คือ ในระดับหัวหน้าวิศวกรจะมีเงินเดือนโดยเฉลี่ย ๑๗,๕๐๗ บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์และหัวหน้าฝ่ายขาย จะมีเงินเดือนโดยเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากัน ๑๑,๖๖๐ บาท และ ๗,๒๖๒ บาทตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีเงินเดือนต่ำสุดได้แก่ เสมียนพิมพ์คิดคิดเพียงจำนวน ๑,๒๕๐ บาท ต่อเดือนเท่านั้น

^{๑๐/} Simon Kuznets, "Economic Growth and Income Inequality" American Economic Review, (March, 1955) pp. 1 - 10

^{๑๑/} William A. Mc Cleary "Sources of change in distribution of Income in Thailand. 1962/3 to 1968/9" (Bangkok: Thammasat University, August 22, 1972), pp. 3 - 4 (Mineographed)

^{๑๒/} Lloyd G. Reynolds, Labor Economics and Labor Relations (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall, Inc, 1963) pp.531-534

^{๑๓/} Berler, and Others (comp.), op. cit., p. 64

^{๑๔/} Silcock T.H. Social and Economic Studies in Development (Australian National University Press, 1967), p. 266

จากลักษณะดังกล่าวนี้ย่อมสอดคล้องกับการศึกษาของ ดร.นิคม จันทรวีฑูร ที่ ^{๑๓/} อัตราค่าจ้าง
ของลูกจ้างที่เป็นแรงงานฝีมือมีอัตราสูงกว่าแรงงานไร้ฝีมือประมาณเกือบสองเท่าตัว แต่ก็ต่ำกว่า
ค่าจ้างพวกกลุ่มนักวิชาชีพ หรือวิศวกรเกือบสองเท่าตัวเช่นกัน

จากรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒ พบว่า ^{๑๔/}
รายได้และอายุกับระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์ทางบวกคือ หัวหน้าครัวเรือน
ที่มีอายุสูงแต่ไม่เกิน ๖๐ ปี มักจะอยู่ในชั้นรายได้ที่สูงและในทำนองเดียวกัน หัวหน้าครัวเรือนที่มี
การศึกษาสูงมักจะอยู่ในชั้นรายได้ที่สูงด้วย นอกจากนี้สถานภาพการสมรสยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ฐานะทางเศรษฐกิจอีกด้วย คือบุคคลที่แต่งงานหรือหม้ายมักจะเป็นหัวหน้าครัวเรือนที่ยากจนมาก
กว่าบุคคลที่เป็นโสด หย่า หรือแยกกันอยู่ ^{๑๕/}

สำหรับฐานะทางเศรษฐกิจของกลุ่มประกอบอาชีพต่าง ๆ ในเขตเมืองนั้น ตาราง
ที่ ๑๑ จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาชีพกับความพอเพียงของรายได้ โดยที่ปรากฏ
ว่าทั่วไปแล้วทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จะมีรายได้อยู่ในระดับที่พอเพียง เฉพาะในเขตนครหลวง กลุ่ม
วิชาชีพและบริหาร ๔ ใน ๕ หรือร้อยละ ๗๕ ที่มีความพอเพียงของรายได้รองลงมาได้แก่กลุ่ม
พวกพนักงานขายและกลุ่มเสมียน คิดร้อยละ ๗๗.๗ และ ๖๘.๘ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มพวกช่าง
ฝีมือ และกลุ่มบริการมีความพอเพียงและไม่พอเพียงของรายได้ค่อนข้างจะกำกวมกันคือกลุ่มช่างฝีมือ
ที่มีรายได้พอเพียงคิดร้อยละ ๕๘.๘ และร้อยละ ๓๘.๒ ที่มีรายได้ไม่พอเพียง ส่วนกลุ่มบริการที่มี
รายได้พอเพียงคิดร้อยละ ๕๓.๘ และร้อยละ ๔๕.๒ ที่มีรายได้ไม่พอเพียงตามลำดับ

^{๑๓/} ดร.นิคม จันทรวีฑูร แรงงานไทยกับอุตสาหกรรม (สำนักพิมพ์สมาคมสังคม-
ศาสตร์แห่งประเทศไทย, มกราคม ๒๕๑๕) หน้า ๘๑

^{๑๔/} สำนักงานสถิติแห่งชาติ, รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม
พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒ (สำนักนายกรัฐมนตรี, พระนคร), หน้า ๒๔

^{๑๕/} Oey Astra Meesook, Income Inequality in Thailand 1962/3
and 1968/9 (Thammasat University Bangkok October 1974),
p. 17 (Mimeographed)

เมื่อพิจารณาในเขตเมืองอื่น ๆ จะมีลักษณะเช่นเดียวกันคือเกือบทุกกลุ่มอาชีพจะมีความพอเพียงของรายได้ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับความไม่พอเพียงของรายได้แล้ว จะมีเพียงกลุ่มพวกบริการเท่านั้นที่มีรายได้พอเพียงและไม่พอเพียงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงคือ พวกที่มีรายได้พอเพียงร้อยละ ๕๖.๕ และพวกที่รายได้ไม่พอเพียงร้อยละ ๔๑.๔

เป็นที่น่าสังเกตว่าพวกช่างฝีมือในเขตเมืองอื่น ๆ จะมีสัดส่วนของรายได้พอเพียงสูงกว่ารายได้ไม่พอเพียง เมื่อเทียบกับพวกช่างฝีมือในเขตนครหลวง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะค่าครองชีพในเขตนครหลวงสูง เมื่อเทียบกับในเขตเมืองอื่น ๆ ทำให้กลุ่มอาชีพนี้แม้จะมีรายได้ที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกันแต่ก็ไม่พอเพียง เมื่อเทียบกับภาวะเศรษฐกิจดังกล่าวนี้.

ตารางที่ ๑๑

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามกลุ่มอาชีพและความพอเพียงของรายได้

ความพอเพียงของรายได้	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม	
	วิชาชีพและบริหาร	ข้าราชการและทหาร	เสมียน	พนักงานชาย	เกษตรกร	พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับขนส่ง	ช่างฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>										
พอเพียง	๓๕.๘	๒๒.๘	๓๑.๐	๓๖.๕	๒๓.๖	๒๓.๓	๒๕.๙	๕๕.๐	๒๘.๘	
ไม่พอเพียง	๒๐.๐	๓๖.๐	๒๓.๕	๒๒.๓	๓๕.๑	๓๕.๙	๓๓.๙	๕๓.๕	๓๐.๕	
ไม่ทราบ - ไม่ตอบ	๐.๖	๑.๒	๑.๕	๑.๒	๒.๓	๐.๘	๑.๒	๑.๕	๑.๑	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๒๐)	(๑๓๒)	(๒๙)	(๔๘๐)	(๘๘)	(๒๕๕)	(๕๒๒)	(๑๓๑)	(๑,๓๒๓)	
<u>เขตนครหลวง</u>										
พอเพียง	๓๙.๐	๒๓.๑	๒๘.๙	๓๓.๓	๒๕.๓	๒๐.๕	๕๘.๙	๕๓.๕	๒๖.๘	
ไม่พอเพียง	๒๐.๐	๓๕.๕	๒๘.๙	๒๑.๒	๓๕.๓	๓๘.๓	๓๙.๒	๕๕.๒	๓๑.๘	
ไม่ทราบ - ไม่ตอบ	๑.๐	๒.๔	๒.๒	๑.๑	-	๐.๘	๑.๙	๑.๔	๑.๔	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๐๐)	(๘๘)	(๕๕)	(๒๒๔)	(๓๕)	(๑๒๕)	(๒๒๓)	(๓๓)	(๕๘๓)	

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ความพอเพียงของรายได้	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ขาย	เกษตรกร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>เขตเมืองอื่น ๆ</u>									
พอเพียง	๘๐.๐	๖๒.๕	๗๕.๐	๗๕.๐	๖๓.๐	๖๖.๘	๗๖.๘	๕๖.๘	๓๖.๕
ไม่พอเพียง	๒๐.๐	๓๗.๕	๒๕.๐	๒๓.๖	๓๓.๓	๓๓.๑	๒๕.๒	๔๑.๔	๒๘.๖
ไม่ทราบ - ไม่ตอบ	-	-	-	๑.๔	๓.๖	-	-	๑.๗	๐.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๖.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๖๐)	(๘๘)	(๒๔)	(๒๑๖)	(๕๔)	(๑๒๑)	(๑๕๘)	(๕๘)	(๓๖๖)

ตารางที่ ๑๒ แสดงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งโดยทั่วไปแล้วส่วนใหญ่กลุ่มอาชีพที่มีได้
 ใจแรงงานจะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นดี ซึ่งจะตรงกันข้ามกับพวกกลุ่มอาชีพที่ใจแรงงานที่มี
 ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นยากจน ในเขตนครหลวง จะเห็นได้ว่ากลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่ม
 ข้าราชการและทหาร กลุ่มเสมียนและกลุ่มพนักงานชาย เป็นกลุ่มอาชีพที่ใหญ่มีฐานะทาง เศรษฐ
 กิจอยู่ในขั้นดีขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มวิชาชีพและบริหาร ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นดีคิดร้อยละ ๘๒
 นับว่าเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด ส่วนกลุ่มอาชีพที่ใจแรงงานส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นยาก
 จน ดังเช่น กลุ่มเกษตรกร คิดร้อยละ ๖๗.๗ และกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง คิดร้อยย
 ละ ๕๓.๒

สำหรับในเขตเมืองอื่น ๆ จะปรากฏลักษณะดังเช่นในเขตนครหลวง กล่าวคือ ส่วนใหญ่
 กลุ่มอาชีพที่มีได้ใจแรงงานจะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นดี ตรงข้ามกับกลุ่มอาชีพที่ใจแรงงานที่
 ส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในขั้นยากจน มีข้อสังเกตที่ว่ากลุ่มอาชีพที่มีได้ใจแรงงานในเขต
 เมืองอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีฐานะขั้นดีเท่านั้น ส่วนฐานะขั้นดีมากเป็นลำดับรองลงมา ซึ่งผลตรงกันข้าม
 กับในเขตนครหลวงที่กลุ่มอาชีพที่มีได้ใจแรงงานมักจะเป็นผู้มีฐานะขั้นดีมาก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ที่ว่า
 ในกลุ่มอาชีพดังกล่าว ในเขตนครหลวงมีโอกาสในทางเชิงเศรษฐกิจที่ดีกว่า เนื่องจากในเขตนครหลวง
 เป็นศูนย์กลางทางพาณิชย์กรรม

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อพิสูจน์
 ข้อเท็จจริงที่ว่า "หัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทางقانวิชาชีพและบริหาร น่าจะมีฐานะเศรษฐกิจ
 ของครอบครัวดีกว่าพวกกลุ่มอาชีพอื่น ๆ "

ตารางที่ ๑๒

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เกษียณ อายุ	พนักงาน ขาย	เกษตรกร ที่ ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ			
รวมทั้งสิ้น										
จมนมาก	๕.๐	๕.๓	๕.๗	๘.๑	๔๓.๒	๓๐.๒	๒๘.๓	๒๒.๘	๑๘.๒	
จน	๓.๗	๒๐.๘	๑๒.๘	๑๘.๑	๓๐.๗	๒๖.๘	๒๒.๒	๒๘.๘	๑๘.๘	
ปานกลาง	๑๓.๖	๒๑.๕	๑๘.๖	๑๘.๓	๑๘.๘	๒๑.๖	๒๑.๐	๒๕.๒	๑๘.๘	
ค	๒๕.๕	๒๕.๐	๓๗.๑	๒๖.๓	๘.๑	๑๒.๓	๑๖.๐	๘.๘	๒๐.๑	
ค มาก	๕๒.๒	๒๗.๓	๒๕.๗	๓๒.๒	๒.๒	๘.๐	๑๒.๕	๑๒.๒	๒๒.๘	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๖๑)	(๑๓๒)	(๗๖)	(๘๘๒)	(๘๘)	(๒๕๕)	(๕๒๗)	(๑๓๑)	(๑,๑๒๖)	
เขตนครหลวง										
จมนมาก	๕.๐	๘.๓	๖.๗	๘.๘	๓๕.๓	๒๘.๘	๒๖.๑	๑๗.๘	๑๖.๑	
จน	๑.๐	๒๐.๒	๑๕.๕	๑๑.๘	๓๒.๘	๒๓.๘	๒๐.๕	๒๖.๐	๑๗.๐	
ปานกลาง	๑๒.๐	๑๖.๗	๒๖.๗	๑๗.๑	๑๗.๖	๒๑.๘	๒๒.๗	๒๘.๗	๑๘.๗	
ค	๑๗.๐	๒๒.๖	๑๗.๘	๒๘.๕	๑๘.๗	๑๒.๑	๑๕.๒	๑๓.๗	๑๘.๘	
ค มาก	๖๕.๐	๓๒.๒	๓๓.๓	๓๗.๑	-	๑๒.๘	๑๕.๕	๑๗.๘	๒๗.๘	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๐๐)	(๘๘)	(๘๕)	(๒๖๘)	(๓๘)	(๑๒๘)	(๒๖๘)	(๗๓)	(๘๘๘)	

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>เขตเมืองอื่น ๆ</u>									
จนมาก	๔.๘	๒.๓	๔.๐	๑๑.๘	๔๘.๑	๓๐.๖	๓๑.๘	๒๘.๓	๒๐.๘
จน	๘.๒	๒๑.๖	๘.๐	๑๗.๔	๒๘.๖	๓๐.๖	๒๕.๐	๓๔.๕	๒๒.๕
ปานกลาง	๑๖.๔	๒๖.๑	๔.๐	๒๒.๐	๑๓.๐	๒๑.๕	๑๘.๑	๒๕.๘	๒๐.๓
ดี	๓๘.๓	๒๗.๓	๗๒.๐	๒๒.๕	๕.๖	๑๒.๔	๑๗.๕	๕.๒	๒๐.๘
ดีมาก	๓๑.๒	๒๓.๗	๑๒.๐	๒๖.๒	๓.๗	๔.๕	๗.๕	๕.๒	๑๕.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๖๑)	(๘๘)	(๒๕)	(๒๑๘)	(๕๔)	(๑๒๑)	(๑๖๐)	(๕๘)	(๑๖๕)